

3 Cena numeru
centy w Krakowie, w Podgórzu i na prowincyi.

PRENUMERATA:

Miesięcznie w Krakowie (z dostawą do domu) K 1.50
na prowincyi z przesyłką pocztową 1.60
Prenumerata za granicą: msk. 1.50, frk. 2.—, rb. 1.—
Pojedyncze egzemplarze nabywać można we wszystkich
agencjach piśm i na wszystkich dworcach kolej.

NOWINY

DIENNIK NIEZAWISŁY DEMOKRATYCZNY ILLUSTROWANY

OGŁOSZENIA

za wiersza po 16 hal, na każdy następny raz po 12 hal;
dłuższe ogłoszenia po 4 hal, od wiersza minimum 60 hal).
Nadane za wiersz po 16 hal, 60 hal, 120 hal, na każdej
stronie po K 6.—, półgodz. K 4.—, Złaznieniu K 30.— na tydzień.
Inzeraty prowadzi w swoim zarządzie p. M. HOPPEZT.
Administracja „NOWIN”: ul. Wiślna 2.
otwarta od godz. 8 rano do godz. 8 wieczorem.
Na Lwów Skład i Ekspedycja:
Agencja Sokolowskiego, Państw. Hausmana 2.

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, ulica Wiślna 1.2

Telefon 240.

Ekspedycja „Nowin”: ulica Wiślna 2.

REDAKTOR NACZELNY

LUDWIK SZCZEPAŃSKI

Wiadomości statne, telefoniczne i listowne przyjmuje Redakcja (Telefon
Nr. 340) od godziny 9 rano do 8 wieczorem w biurze ulica Wiślna 2.
Rękopisów nie zwraca się.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 4-tej.

Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincyi.

Numer gwiazdkowy „Nowin” wyjdzie w sobotę 23 b. m. w południe w objętości 24 stronice druku z licznymi ilustracjami w nakładzie 15.000 egzemplarzy. Szanowne agencje z prowincyi zechcą zawczasu zamówić potrzebną ilość egzemplarzy.

Numer gwiazdkowy „Nowin” zawierał będzie szereg doniosłych zapowiedzi, dotyczących się rozszerzenia wydawnictwa w roku 1912, w którym wydawnictwo rozpocznie dziesiąty rok istnienia. W numerze tym ogłoszony zostanie także spis bezpłatnych premii, przeznaczonych dla Szanownych abonentów.

Przed trybunał cywilizowanego świata.

Manifest Koła Polskiego.

Na wczorajszym posiedzeniu Koła polskiego prezes Biliński w dwojako przemówieniu zaznaczył, jak głęboko społeczeństwo polskie porażone zostało sprawą chełmską i oświadczył, że po naradzie wszystkich stronnictwa w Koło zgadzają się zaniechać interwencji w imię polskie, a natomiast ogłosił manifest do społeczeństwa. Manifest ten głosił:

„Nie dopełniliśmy się jeszcze miarą nieszczęśliwego naszego narodu. W cierpieniu i bólu stróżujemy się swej historii ostatniego wieku na krwawych głoskach męczotnictwa i bohaterstwa. Śmierć ciałych pokoleń w więzieniach i na wygnaniu, ruina majątków, odciecie z wszystkich, co stanowi naród i obywateli, niewola sumienia, przesładowanie wiary przodków — było naszym udziałem. Wydawało się, że już braknie środków, które remisy jeszcze pogodzić można w duszę dumnego, a tak nieszczęśliwego narodu. Dzieje się inaczej.

Z karty Europy nie zostało zżalone królestwo, noszące nazwę potężnego między państwami. Mocarstwa, które stworzyły na kongresie wiedeńskim w r. 1815 Królestwo Polskie, przyjęły na siebie obowiązki utrzymania i obrony zaprowadzonego w ten sposób stanu sprawy polskiej. Dzisiaj jedno z nich łamie ten akt i przez wcielenie Ziemi chełmskiej do cesarstwa rosyjskiego rozrywa prawo państwową podstawę, do której zachowania uroczyste się zobowiązało.

Oderwanie Ziemi chełmskiej od Królestwa Polskiego godzi w naszę uczciwość i historię. Ludność tej ziemi od wieków czuła się jednolicie z narodem i państwem polskiem. Obecnie ma być odcięta od swego macierzystego pnia, aby tam łatwiej przyswoić zatrzeć w niej charakter polski i wyznaczyć ją z jej wiary.

Przydzielenie Chełmszczyzny do cesarstwa rosyjskiego, to zniesienie obowiązującego tam dotąd kodeksu napoleońskiego, to pozbawienie ludności polskiej możności nabywania swej ziemi, to zniesienie praw sukcesyjnych, a więc naruszenie praw bezpieczeństwa, to przewrót we wszystkich stosunkach społecznych i gospodarczych.

Zagrabienie Chełmszczyzny, to gwałt dokonany na prawie i na sprawiedliwości, to obraza tych pierwiastków, które stanowią istotę kultury.

Wcielenie ziemi chełmskiej do cesarstwa rosyjskiego, to nowy zamach na zdobyczo człowieka, osiągnięte w ostatnim wieku, na wolność sumienia, religii, języka i

Jedynity okrzyk bólu i protestu podnosi się ze wszystkich ziem polskich i zewsząd dochodzi nas głos, abyśmy jako reprezentacja narodu polskiego w jednym państwie, w którym wolno nam się czuć narodem, stanęli w obronie pokrzywdzonych praw i podeptanych uczuć naszych.

Ból odczuwamy równie silnie, jak społeczeństwo, którego jesteśmy wyrazem. Krzywdzie naszej dać wyraz i o prawa opowiedzieć się potrafimy. Zanim to nastąpi, zanosimy protest przed trybunał cywilizowanego świata.

W poczucie niezachwiania i niedającej się niemożliwość narodowej wspólnoty z naszymi rodakami, podnosimy głośny i pełen zgrozy protest przeciw zamierzonemu gwałtowi. Słowa nasze nie staną przed światem jako oskarżenie tak głośne i silne, jak głośna jest nasza krzywda.

Do społeczeństwa zaś zwracamy się z gorącym apelem, aby zachowało spokój i wiarę: spokój, który daje siłę; wiarę, która chroni przed zwątpieniem. Dla społeczeństwa niech będzie otucha, dla wroga przestroga: że gmina polęgi światła, gdy ich fundamenta opiera się na przemoc, a nie na prawo moralne.

Odczytany przez preseasa manifest przyjęło Koło polskie bez dyskusji jednomyślnie, powstawały z miejsc. Po tej uchwałie na znak doniosłości chwili zamknął prezes Biliński posiedzenie Koła.

Jak wynika z tekstu manifestu, Koło polskie nie ograniczy się do tej eunucji, lecz przez usta swych przedstawicieli wytoczy sprawę chełmską przed forum delegacji, forum właściwe dla spraw polityki międzynarodowej.

Zaznaczyć jeszcze należy, że jak „Polska Kor.” donosi, na wczorajszym posiedzeniu komisji parlamentarnej Koła hr. Skarbek stwierdził, iż nie prawdziwie są poglądy, jakoby b. prezes Koła w Dumie, Roman Dmowski, swierdził się do wied. Koła z przed, by Koło w sprawie chełmskiej nie interweniowało. P. Dmowski do Koła pol. nie zwracał się.

Listy z Trypolisu.

Wódm pism włoskich rekord polityczności zdobył sobie obecnie „Corriere della Sera”, dzięki swemu korespondentowi w Trypolisie Linnu Barzini. Zaukomił ten dziennikarz pisał już świętne sprawozdania z wojny rosyjsko-japońskiej; obecnie znów jego listy z Trypolisu są rozchwytywane.

— Nowy artykuł Barzini’ego — krzyczą, roznieście gazet, a okrzyk ten elektrykuje tłumy.

Głód w Rosji. — Walka o zdechłego konia. (Patrz artykuł).

Przed kilku dniami nadesłał Barzini swemu dziennikowi opis ostatnich walk pod Trypolisem, które, acz zwycięskie dla Wołchów, były jednak bardzo krwawe i niejedną rodzinę włoską okrzyły żałobą. Oto jeden epizod z tych morderczych pasów:

Na całym froncie — pisał Barzini — słychać nieustanną strzelaninę. W naszym forte Meari, gdzie koczowała nasza kolumna, po świetle zdobyto go, gwałtownie kula za kulą, wypła się, jak deszcz. Do forte dochodził się otwarta droga. Nieprzyjaciel umieszczał się o trzysta metrów i ukryty za palniami dawał salwę, gdy tylko ktoś zbliżył się do bramy. Jest to droga śmierci. Zbłądzenie, nadechodzący oddziałami, przysyła ją naprzemiennie błądząc i przysięgając do siebie. Kilka wielkich szkod — i znajdują się za murami, które obkuszają grad pocisków. Inne pędzą górą, gwałtownie żółte.

Dwóch oficerów, którzy wyszli z okopów w polbitę, przeszło do ko fortowi Meari. Chcieli przywitać się z kolegą, odkomenderowanym na tę posycję; nadesłał do uzupełnienia innego pułku. — Zastanawiali się okopy. Jeden, uchyliwszy się, podniósł dwie kule maseczkarskie, leżące na ziemi.

— Patrzaj! Kto wie, czy nie były dla nas przeszkodą!

A drugi dodał: — Ej, chyba nie dla mnie. Wyselektowałem z tego piekła 26-go października, teraz jestem apokojny, że wanoję skórę całą do domu.

W kilku minut później wchodził na schody, prowadzące do forte. — Stałem już przy wejściu, wewnątrz. Ujrzałem, że oficer pada jak rakony piorunem, bez głosu, bez słowa.

— Huj! Ratujcież naszego!

33 Russell się zbliżył, nadesłał go za parapet, przylbieł lekarz ptkowy. Darenia. Kula przebiła serce. Spokoży wrook konającego gwałt, powieki zapadły swolna ostatnią, zasłoniła na scenę światła. — Sierwawiona dół lekarza podniosła się i opadła gętem wyrzuciła: wszystko skończyło! Dwóch żołnierzy szlamiu ciche przekleństwo i popędzili na szanle.

— Gdzie to pa? —
— Tam, na granicy oazy, za kramkami. Widsiełdym.
— Biegnijcie strasły. W kramkach szalików. Podnosimy ciębiek zabito, dowiadujemy się, z jakiego był pułku. Porucznik. W portali znajdującej listy płacy z nawisłiem i obraszk święty.
— A gdzieś drugi? — pytam. — Widsiełdym.
— Jeste w forte. Nie wie o niczem.
— Zawiadomcie go.
— Żołnierze pędzi, staje w posycy przed oficerem, salutuje.
— Panie poruczniku. Pański przyjaciel sznął.

Republika chińska.

Z Nankinu telegrafja: Poczyniono już wszystkie przygotowania do ogłoszenia działy republiki chińskiej, ponieważ pośredniczący propozycje Janskiejskiej zostały przez komitet rewolucyjny odrzucone. — Prezydentem republiki ma zostać znany przywódca rewolucjonistów dr Sun-Jat-Sen, który bawi już na granicy południowej Chin.

Proces lwowskich studentów.

Z Kijowa pisał: We wtorek zakończono postępowanie dowodowe w procesie przeciw studentom lwowskiej szkoły lawowej.

Świadkowie zandami i chłopcy, składali zeznania horrendalne swą naiwnością. Eksperti, ochorowicie rosyjscy o miernym wykształceniu, w myśli otrzymanych z góry instrukcji, usiłowali dowiedzieć, że znalezione plany mają znaczenie wojenne.

W kołach cynowniczych twierdzą, że wydanie wyroku niewinniających jest niemożliwe, albowiem rząd akompromitowałaby się w ten sposób nieuchłanie.

Twierdzą, że uwolnieni będą tylko niestudenci — czterdziestu lwowczyń zaś będą skazani każdy prawdopodobnie na trzy lata więzienia.

Nowy Ksiądz-biskup krakowski ks. Adam Sapieha. Jutra w niedzielę 17 b. m. odbędzie się w Wątkach, w kaplicy eksystentów, konsekracja nowego biskupa, biskupa krakowskiego. Ks. Adam Sapieha otrzyma święcenie biskupie w ręk samemu papieża. Na konsekrację wyjechał — jak wiadomo — do Rzymu przedstawiciel Rady miejskiej, Rady powiatowej, Kongregacji kupieckiej i obywatelstwa krakowskiego. Po konsekracji uda się biskup Sapieha do pewnego klasztoru w Szwajcarii, poczem zapewne z końcem listopada odbędzie się uroczysty ingres na krakowską stolicę biskupią. Nowy biskup krakowski listy działy 44 lat.

Na wszystkich dworach,
1568
dowolną jest z gramofonów z „złotymi” dwiema podkładkami z tej strony. Gramofony i płyty z „złotymi” dwiema podkładkami z tej strony. Gramofony i płyty z „złotymi” dwiema podkładkami z tej strony.

z „złotymi” dwiema podkładkami z tej strony. Gramofony i płyty z „złotymi” dwiema podkładkami z tej strony. Gramofony i płyty z „złotymi” dwiema podkładkami z tej strony.

na wszystkich dworach,
1568
dowolną jest z gramofonów z „złotymi” dwiema podkładkami z tej strony. Gramofony i płyty z „złotymi” dwiema podkładkami z tej strony.

na wszystkich dworach,
1568
dowolną jest z gramofonów z „złotymi” dwiema podkładkami z tej strony. Gramofony i płyty z „złotymi” dwiema podkładkami z tej strony.

na wszystkich dworach,
1568
dowolną jest z gramofonów z „złotymi” dwiema podkładkami z tej strony. Gramofony i płyty z „złotymi” dwiema podkładkami z tej strony.

na wszystkich dworach,
1568
dowolną jest z gramofonów z „złotymi” dwiema podkładkami z tej strony. Gramofony i płyty z „złotymi” dwiema podkładkami z tej strony.

Na Gwiazdke

Wolny, Jedwabie, Welwety, Flanelki, Barchany po cenach bez konkurencji poleca otworzony magazyn towarów bławatnych i płócien

Józef Pietsch
Kraków, ul. Szewska 1. 2
Przez cały grudzień ceny znacznie niższe.

Głód w Rosji. — Walka o zdechłego konia.

(Patrz ilustrację).

Centralne gubernie Rosji, zwłaszcza okolice, położone nad dolnym biegiem Włgi, rokrocznie nawiedzane są straszną klęską głodową, o której rozmiarach tylko głuche wieści przedostają się do wiadomości szerzej publiczności, gdyż gazetom rosyjskim, pod rygiem dotkliwych kar, prosiłoby nie wolno o tem pisać, podobnie, jak nie wolno im pisać o wszystkich innych jałdactwach caratu. Bo gdyś miliona ludności, to niedowody przetrwania caratu, podobnie, jak i niechęć do niego.

Strażne słotniki panują obecnie nad Wolgą. Całe powiaty cierpią głada, a tyfus głodowy szerzy się z przerażającą szybkością. Ludność włościańska już o tej porze skomusowała wszystkie zapasy, a brak paszy powoduje masowe zdechanie żywego inwentarza. Wyprawdaje Duma państwa prowadzi na temat głada wielce budujące dyskusje i uchwała nawet rządowi potrzebne kredyty na niesienie pomocy, lecz aysynowane miliony toną w 9/10 tych częściach w kieszalnych złodziejskich czynowictwach, tak, że do rąk ludności dostają się zaledwieo małe obrachy. Bzdą obwiesci wyprowadzić światła, iż postanowili wykonać nad Wolgą cały szereg robót publicznych, aby przysporzyć ludności miejscowe zarobki, lecz w rzeczywistości to akcyja ratunkowa przedstawia się nader skromnie.

A nędza i głód szerzą się tymczasem w straszajacy sposób. Ludność wiejska, ratując siebie i zwierzęta domowe przed śmiercią głodową, zabija krowy, konie i psy — o ile naturalnie biedne to stworzenia już pierwszej nie padły z głodu. O padliny zdechłych z głodu zwierząt powstają niejako krowie walki, gdyż każdy chciałby zdobyć dla swej głodującej rodziny taki rzadki „przekasak”. W niektórych wsiach chłop w przewidywaniu niechybnej śmierci głodowej, przyjmują w kociołkach od popów ostatnie sakramenty, poczem udają się do domów, gdzie skopnięta, apatycznie, oczekują śmierci głodowej.

Nasza dzisiejsza ryćcina przedstawia okropną walkę o padlinę zdechłego konia. — W pewnej wiosce nadwołżańskiej włościanka, której jedyny koń co dopiero zdechl z głodu, nie chciała się podzielić padliną z sąsiadami. Rozwścieczona, wygłoszcila chłopci rucili się na sąsiadkę i w okrutny sposób ją zamordowali, poczem padlinę konia rozdzielili między siebie.

„Klub krwawego ucha”.

Pewna młoda krawcowa, zamieszkała przy Rue de la Chausse d'Antin w Paryżu, otrzymała w tych dniach — jak donoszą dzienniki paryskie — z poczty niewielką paczkę, opatrzoną pieczęcią z inicjałami męża jej, znajdującego się obecnie w drodze. Śladząc, że jest to podarek na gwiazdkę od ukochanego małżonka, krawcowa otworzyła z bijącym sercem paczkę nadesłaną. Można sobie już łatwo wyobrazić jej przerażenie, gdy, zamiast opowiedzianego podarunku, znalazła w paczce pudełko od zapalek, a w niem — odcięte ucho ludzkie! Obok strasznej przesyłki leżała karteczka z napisem: „Malgoiret! Pominie próbka Santa Syria, zwanego Wilim Malgławem, członka Klubu obciętego ucha, zawiadamiamy cię, że Klub postanowił, iż od chwili obecnej należy do niego dołączyć i cię. Masz tedy w poniedziałek, o godz. 9 wiecz., udać się na plac Chatelet i stanąć tam twa rzą do wiatru, oczekując na naszego posłańca. Hasłem jego będzie wyraz: Kapitulacja. Zaczeka on ucho wskazując, jak kara czeka na ciebie w razie nieposłuszeństwa”. Zamiast jednak na plac Chatelet, wystraszona Malgoiret udała się do policyi, która przedsięwzięła śledztwo energiczne, odcięte zaś ucho przesłała władzom lekarskim. Jak przypuszczają, cała ta mistyfikacja jest wstrętnym żartem. Żartownisie odcieci prawdopodobnie ucho tropowi w teatrze anatomicznym i przesłali jej krawcowej, wiedząc, że maż jej znajduje się w podróży.

Z kraju.

Z Wieliczki. (Obchód św. Mikołaja. — Nabożeństwo za poległych w powstaniu listopadowym i wieczór patryjotyczny).

Dwa towarzysze: „Czytelna ludowa” i „Sokół” arżadziły wspólnie dla dzieci swych członków obchód św. Mikołaja. Na program złożyły się: Przemówienie ks. kan. Ochalskiego, bajki dla dzieci, wygłoszone przez profesorów tut. szkoły wydziałowej Ciska i Wierzbickiego przy pomocy świetlicy obrzów, wreszcie obczerzenie dzieci po łupankami przez św. Mikołaja. Uroczystość przebiegała miło i spokojnie pod kierownictwem p. Porządkowego zrobia miało wrażenie na Mikołajskich, którzy się wraz z rodzinami licznie zgromadzili. Za to wieczornica dla członków odbyła się w próżnej prawie sali, gdyż pozostało na niej tylko kilka komitowych. Już to o nas nawet najpikantniejsze

ustawienia, podjęte w celu rozbudzenia życia twórczego, rozciągają się o opór jednostek, które boją się zetknąć w towarzyszy z niższymi warstwami, ażeby — brzo Boże — korona im z góry nie spadła.

Staraniem „Sokoła” odbyło się nabożeństwo za poległych w powstaniu oraz wieczór patryjotyczny, na który zgłosiły się piękne chóry z muzyką pod batutą p. Nigrina, słowo wstępne wygłoszone przez prezesa „Sokoła” Aywasa, deklaracja „Widzenie ks. Piotra” z „Dziadów” Mickiewicza, wygłoszone przez studentów: Polonii, Litani, Wesołowskiego, „Car jedzie”, która odegrała młodzież akademicka ze współudziałem pał Herbortowy i Mistalowy. Sala widzów była zapelniona publicznością, tylko miejsca dla „arystokratów” świecili pustkami.

Staraniem prof. Wierzbickiego odbył się na drugi dzień popołudniu wieczorek dla młodzieży szkolnej realnej oraz szkół wydziałowych z programem miedo zmianienim, odpowiednim dla dzieci. Na końcu ks. dr. Kraszyński wyjął przy pomocy skioptikonu znaczenie całego cyklu obrazów Grotowskiego: „Widzenie Polonii”, „Litani”, „Wesołowski i wojny”. Zakochano wieczorek odegraniem sztuki patryjotycznej „Car jedzie”. Jesteśmy wdzięczni inicjatorom i wykonawcom tej biesiady za odebranie nas od rzeczy codziennych i wznieśnienie serca do ideałów narodowych.

Wadwicie. (Brak odczytów. — Zaspędowanie kierownika elektrowni. — Niewyżęte plakaty). Dziwili się należy, dlaczego Zarząd powożonych zakładów uniwersyteckich zapomniał tego roku zupełnie o naszym mieście. W obecnym sezeniu nie odbył się tu jeszcze ani jeden odczyt. Mobyż Zarząd uprosił jakiegoś prelegenta, aby raczył u nas kiedyś zawiązać.

Wielkie wrażenie w mieście zrobia wiadomość o zaspędowaniu przez Towarzystwo wieśadeńskie, kierownika elektrowni inżyniera Zeidlera, który wskutek lekkośmyślnego gospodarki naraził Towarzystwo na straty dochodzące kilkadziesiąt tysięcy koron. Pieniądza nie użył inżynier Zeidler na przedwstępne roboty i plany do przedsiębiorstwa, które miało w przyszłości przynieść wielkie zyski. Inżynier Zeidler zasywał wśród kolonii niemieckiej, która gnieździ się koto dworca kolei w Wadwiciach, wielkiego powstania i był jej widmą gwałtownie.

W ubiegłą niedzielę rano niewyżęte plakaty zdobyły szereg kamienic w mieście. Trzęsł ich był wcale udatny „panegiryk” złożony na cześć prof. gimn. Ciesza, który opiewał jego nieaktowny sposób wyrażania się do uczniów w czasie godzin szkolnych.

Wadwicie. („Kozatrap” w kosie. „Sławny” Kozatrap, ów 70 letni zabrak wysiadający w krypcie klasztoru Karmelitów w Wadwiciach, który z powodu swych afektów miodnych do 17 letniej Juleczki nabrał przed kilku miesiącami takiego rozgłosu (Juleczka za jego 3600 kor. dobrze za merycie się hawi!) — po niepowodowanej stracie nierzecznej i monety — przeprowadził się pod Nr. 63 na ulicę Tatrzańską do A., którym wypożyczył resztę oszczędności 1400 kor., a za procent miał wolne mieszkanie i obelęge. Kozatrap obśługiwała 10 letnia córka gospodarki Karolcia, względem której dopiści się czynów, kolidujących z kodeksem karnym. Zwyrodniałemu staruchowi przed zwykłym trybunałem udowodniono zbrodnię zabiebania, a Kozatrap przez 4 miesiące nie będzie potrzebował zabrac, bo ma mieszkanie ciepłe i wikt w kryminalno zapewnione.

Z prasy polskiej. „Dziennik polski” donosi, że „Gazeta Narodowa”, kupiła Tow. akcyjne, na którego czele stoja pp.: Kozłowski, Starzyński, Krzeczanowicz, T. Cieński, prof. Milewski, hr. Stądnicki. W ten sposób „Gazeta Narodowa” przesłała do frondy polodolskiej Naczelnym redaktorem pozostał nadal dr. A. Vogel.

Podobno „Gazeta Narodowa” ma od 1 stycznia wychodzić w dwóch wydaniach dziennie, rano i wieczorem.

Ze świata.

Blamarck o możności wkrążenia państwa polskiego pod rządem Habsburgów. Wiedeński „N. Fr. Presse” od kilku dni publikuje niedrukowane jeszcze pamiętniki Franciszka Cziapięgo z roku 1887. We wcześniejszej publikacji znajduje się ostateczny zajmujący, odnoszący się do sprawy polskiej. Mianowicie notuje Cziapię pod dnieniem 27 września 1887 swoją rozmowę z Bismarckiem. Bismarck wykazywał, że to, w wszelkim sposobem starał się Rosję przystąpić do Niemcom ale nigdy mu się to nie udało. Na wszelkie groźby Niemcy Rosji odpowiadała nagromadzeniem coraz to więcej wojska na granicy niemieckiej. — Dalej mówił Bismarck, że Rosya jednak nie jest swoich wojsk pewna. Żołnierze i oficerowie przejęci są duchem rewolucyjnym. Całe wielkie państwo, które wydaje się tak silnem, bynajmniej takim nie jest. Pol-

aka jest słabym punktem Rosyi, a Austria jest w Polaków lubiana. Gdyby tylko cokolwiek dopomogło Polakom do powstania, mogliby zrzucić swoje jarzmo i pod austriackim arcyksięciem utworzyć samodzielną państwo.

Walka z bandytami w Berlinie. Z Berlina telegrafują: Na przedmieściu Wannsee rosyjskie bandy i napadli na wille. Odrzucił zaczęli strzelać. Walka między żandarmem a dozorcami wili i z bandytami trwała dość długo. Jeden z bandytów został zastrzelony, a jeden żandarm ciężko zraniony. Drogiego bandytę ujęto; jest to Rosyjanin, nazwiskiem Piotr Kozłowicz.

Naokoło sceny i estrady.

Wieczór muzyki polskiej w wykonaniu Malgoiret Melville Lisznowskiej i Juliana Polikowskiego zakończył w poniedziałek pierwszą połowę cyklu koncertów, urządzonych przez Dyrektora koncertów krakowskich. Program tej nader interesującej produkcji obejmuje: koncert skrzypcowy M. Karłowicza, grany zaledwie jeden raz w Krakowie przed pięcioma laty, efektowną sonatę G. dar Melcera na skrzypce i fortepian, utwory Rózyckiego, Szymanowskiego, Friedmana oraz Mieczysława Popławskiego, którego nazwisko pojawia się u nas poraz pierwszy na afiszu. Wśród tych miodnych i najmlodszych górnie Chopin, którego kilka utworów wybrała na program pp. Lisznowskiej. Pomimo przedświadczeń pory koncert pociągają dazo ciekawych.

Koncerty dla młodzieży. W sferach pedagogicznych Krakowa powstała myśl urządzania w pewnych odciskach czasu poplarnych koncertów, ujętych w pewien system, objaśnianych prelekcjami, a przeznaczonych wyłącznie dla młodzieży szkolnej. Dyrekcja koncertów krakowskich ujęła w ręce prowadzenie w czyn politycznego pomysłu. Dla zrobienia porządku przeznaczyła dyrekcja na koniec poniedziałkowy pewną liczbę miejsc na cześć budożęci dla młodzieży gimnazjalnej, która w ten sposób będzie mogła zapoznać się z twórczością reprezentantów miodnej Polki miodzycznej.

I. poranek symfoniczny w sali Starogo Teatru jutro w niedzielę o godz. wpół do 12 w południe wypełnią przy arcydzieła: Webera „Euryanthe”, Beethovena IV symfonia (pastoralna), w której geniusz skromnymi i prostymi środkami oddał czar przyrody wiejskiej i jej życia, a wreszcie wspaniała symfonia Dzworaka „Z nowego świata”. Program sam świadczy wymownie o aspiracjach p. Czychowskiego i o tem, jakie zakresła zadania orkiestry cywilnej w Krakowie, jaka pragnie szerzyć kulturę miodzyczną, a nas tak bardzo zaniedbaną. Koto wie, w jakich warunkach pracuje p. Czychowski i jak walcząc musi o byt tej orkiestry, podziwiał musi te energie, z jaką od lat kilku wytrwale dąży do celu. Programy jego koncertów symfonicznych świadczą o wysokiej kulturze miodzkiej i dyrygenta. Czychowski wyszedł ze szkoły światowej: sławy mistrza batuty Nikisch, był jego bardzo cenionym i wyróżnianym uczniem. Z Pola kór jedynie p. Kartowicz, Opieński i Brzeskiński pod tym samym kształcił się kierownictwem. To też nie tylko jako programów, ale i wykonanie poprzednich koncertów zyskało ogólne uznanie krytyki i znawców, co jest najlepszą rekomendacją dla obecnego koncertu.

Odkieśtra skompletowana została przez p. Czychowskiego z muzyków ratynowanych, z których wielu należało poprzednio do składów pierwszorzędnych orkiestr operowych i symfonicznych; na liderów pierwszych skrzypców i wiolonczel p. Wierzbickiego i Skrzyński, znanych z szeregu trybun profesorów Konserwatorium. Orkiestra tedy daje rękojem artystycznego wykonania programu.

Jako Polak i Krakowiak p. Czychowski odaje swa wiedzę i umiejętność nie tylko na usługi sztuki, ale z całą gotowością służy bezinteresownie wraz z orkiestra kulturalnemu obchodów narodowych, oraz ilekroć chodzi o przysporzenie funduszy na cele humanitarne. Obecnie cały dochód z I. poranka symfonicznego przeznaczył na kolonię wakacyjną dla pracownic, instytucję o doniosłym znaczeniu społecznym, gdzie cały zastęp pracowników z krakowskich zakładów przemysłowych i handlowych znajduje wytchnienie i po krzepienie sił starających wyczerpujących prac.

Bilety na poranek po cenie bardzo niskich, bo po 1 i 2 kor. nabywać można w kasie Starogo Teatru.

Repertuar teatru miodlejskiego im. Słowackiego. Sobota: „Żywy trup”. Niedziela: pp. „Kozłowski pod Rachwałcem”. Niedziela: „Żywy trup”. Poniedziałek: „Legion”. Wtorek: „Żywy trup”. Środa: „Legion”. Czwartek: „Legion”. Piątek: „Balladyna”.

Co słyszeć w mieście?

Rozpoczęcie budowy kanału.

Rozpoczęcie robót około budowy kanału galicyjskiego odbędzie się 27 h. m. w Brzezynie, miodny Skawina a Zatorze. Z Krakowa wyjadzie do Brzezyny osobny pociąg którym się tam udać posowie, młn. Zaleski, młn. Dągowska, młn. Trzka i wielu lonych dygnitarzy.

Wybory do izby handlowej.

Wesołajscy wybrali członków izby ze sukcesy przemysłowej dat — jak już w przybliżeniu donosiliśmy — następujący rezultat:

W kategorii I. na 439 uprawnionych wyborców oddano 350 ważnych głosów. Wybrali zostali członkami izby: Marcey Dattner (305 gt.), Tadeusz Epstein (245 gt.), Waleryan Stawiarz (245 gt.). Po wybranych otrzymali: Władysław Liban (100 gt.), Zygmunt Rosenzweig (82 gt.), Józef Gornicki (23 gt.), Marcey Dattner (21 gt.), Leonard Nurek (21 gt.). W kategorii II. na 300 uprawnionych wyborców oddano 801 głosów. Wybrani zostali: Marcey Dattner (390 gt.), Adolf Falter (29 gt.), Dr Gustaw Gaden (279 gt.). Po wybranych otrzymali: Elias Kanarek (327 gt.), Berthold Ehrlich (176 gt.). W kategorii III. na 9859 wyborców oddano 6807 głosów. Wybrali zostali: Leon Schwanefeld (5197 gt.), Ludwik Rosenberg (4086 gt.), Jan Perel (4133 gt.). Po wybranych otrzymali: Józef Bialik (2601 gt.), Karol Hechter (1667 gt.), Joachim Steinberg (1381 gt.).

Ogółem głosowało przy wyborach do izby handlowej w obydwóch sekcjach 10.038 w wyborach m. na 23.445 uprawnionych do wyboru. 552 przesyłek z drukami wyborczymi zwróciła pęsta na ręce prowadzącego komisji z powodem, iż nie mogły być dotęczone.

O akademii górniczej w Krakowie.

Sprawa założenia polskiej wieszechni nauk górniczo-technicznych tywa już w ostatnich czasach olin wszystkich trzech państwach sąsiadach. Otóż ni ślad polskich przyrodników w Krakowie, w naukach swych oświadczył się jedyńcomiś do stworzenia akademii górniczej w naszym kraju i za umieszczeniem jej w Krakowie. Za Krakowem, jako miejscem umieszczenia tej nowej wieszechni przemawia samo położenie miasta. Kraków, leżący w samem sercu bogactw górniczych, nadejże się istotnie miedo najbardziej na otwarcie i jego morach ogniska nauk górniczych. Zjad przyrodników nasz także na konieczność utworzenia akademii górniczej i zakłada geologicznego, którego celem byłoby objęcie całokształtu badań geologicznych wszystkich ziem dawniej rzecznopodległej polskiej.

Młodzień polski, studująca w liczbie około 300 nauk górnicze po całej prawie Europie, poruszała te sprawę niejednokrotnie, skrzając aż na ciele stołunk materialne sąs granicą i na niemożność zstykowania w kraju wiedzy nabytej, nie anajac spełnienia górniczych ani geologicznych warunków własnej ziemi, gdzie pracować tej młodzieży wypada i gdzie najcenniejszą pracować by chciała. Sprawa założenia akademii górniczej w Krakowie ważna jest nie tylko dla świata naukowego, lecz ma poważne znaczenie i dla kł gospodarczych; na górnictwie opiera się w dużej mierze wielki przemysł fabryczny, a co za tem łądzi, handel. Wszak walek miodzawy to kolonia, to walka o konieczne górnictwo.

Galicya posiada mnóstwo bogactw kopalnych, jak pokłady węgla, soli, cynku, ołowiu, żelaza, wosku siennego, nafty, słowem wszystko, co pomaga rozwojowi górnictwa przemysłu w kraju.

Sprawa założenia Akademii górniczej staje się tedy kwestją polityką, tembardziej wnosząc zamierzony budowy kanałów, które ułatwia komunikację eksportowa.

Starania podjęte w Kole polskiem o urzeczywistnienie założenia Akademii powinny poprzedzić prace przygotowawcze w tym duchu, by poszukać dla mającej powstać wieszechni górniczej sił naukowych i dyktów, celom popierania tej młodzieży polskiej, która obecnie kształci się za granicą, a która z radością podjęłaby się obowiązków uzupełniania swych studiów, celem późniejszej pracy na terenie krajowym.

W tym też duchu, jak się dowiadujemy ma być w bliskim czasie zwołana w Krakowie ankietna przez powołane zakłady. Przedmiotem ankiety tak ma być przysłała ankietna górnictwa-hutnictwa w Krakowie i ogół kwestii, związanych z powołaniem tej do życia i jej losów.

Sygnalizowana ankietna ma dążyć doświadczyć, ponieważ jej działaniem będzie wywarce preży na rząd, by sprawą tą gorliwie się zajął i sprawadłaście kwesty wieszechni górniczej na wsiadwie i bliskie po myślnego rezultatu toru.

Rozporządzenia nowego komendanta korpusu.

Nowy komendant korpusu krakowskiego marzałek polny porucznik Bohm-Ermoli wydał następujące rozporządzenia:

Od jedenastu lat istniejący

ZŁAZI HANDL. PRZEM. KRAKOWSKIE

ulica Floryańska Nr. 7, tuż przy Ryнку (Filia we Lwowie, plac Halicki Nr. 7)

Gony :: :: (Jedynie stowarz. wytwórcze krawieckie na ziemiach całej Polski) — poleca na sezon wiosenny :: :: Gony

najprzystępniejszo

świeżo nadeszłe najdobniejsze Materyały z fabryk krajowych i angielskich

Wielki skład Obrab gotowych, wyrobionych jedynie przez krakowsk. krawców i Pierwszorzędną pracownię na zamówienia

najprzystępniejszo

reg rozporządzeń dla podwładnego sobie korpusu obcerośkiego, które z wazem miał zasługują na bardzo uwagę.

F. m. p. Bohm-Ermoli w pańskim okólniku, wydawanym do obrotu w Krakowie, wykazał, że nieistotnością wycieczki lokalnego, polegającego na paragonidom wystawianym przy bufetach naszych handlowych i restauracji. To wystawianie przy bufetach, zwyczaju cianych — wywoływało rozkaz — prowadzi bardzo często (jak to widać z przykładów ostatnich miesięcy) do zgola niepożądanych frykcy między wojskowymi a ludnością cywilną, a frykcy takich należy bezwarunkowo unikać, gdyż też życzeniem komendanta korpusu, aby między wojskowymi a ludnością cywilną panowały jak najlepsze stosunki. W konkluzji powyższego rozporządzenia znajduje się życzenie komendanta korpusu, „aby wystawianie przy bufetach” raz na zawsze się skończyło. A życzenie komendanta, wiadomo, równa się rozkazowi. To też od kilku dni w żadnym handlu krakowskim nie znajdziemy ofera przy bufecie, gdyż wszyscy siedzą na sali przy stołkach.

Drugie rozporządzenie komendanta korpusu dotyczy również dobież w Krakowie znacznego wystawiania obcerośkiego (często w grupach po kilkanaście osób) przed celnicznymi wystawami sklepów w Ryuku głównym. Komendant korpusu zakazał tego „wystawiania, niejednokrotnie kilkunastu” przed sklepami i za jednym pociągnięciem pióra znikł z powierzchni zwyczaj, który rynki krakowskie — zwłaszcza podczas podwładnego i wieczornego corsa — nadawał charakterystyczną cechą. Od kilku dni nie ma już w południu ani wieczornych grup obcerośkich, stojących pod Hawką, lab ko ścieżki Krzyżanowskiej.

Trzecie rozporządzenie komendanta korpusu dotyczy umundurowania obcerośkiego i żołnierzy. F. m. p. Bohm-Ermoli zakazał noszenia nieprzepisowych długich, aż do kcioków sięgających płaszcz, „wafelrocków” o zbyt wysokich kołnierzach i czapek obcerośkich, które niejednokrotnie przysparzały w ostatnich czasach wyrost monstrualne wymiary. Płaszcz, według przepisu, mają sięgać tylko aż do kcioków (komendant korpusu sam od dawien dawna chadza w takim płaszczu), a czapki i kołnierze mają być ściśle wzorowane na odpowiednich, przytłaczających przepisach. Żołnierzom zaś nie wolno w przyszłości używać i nosić innego umundurowania, jak tylko „komisów”. Ten ostatni rozkaz dotknął także się już dość rozlicznym rekodzielnikom krakowskim, wyrabiającym t. zw. „extra” czapki żołnierskie, w które dotychczas z lubością się stroili żołnierze, wiażąc, gdy się w niedzielę po południu wybierali na spacer do Ścianki.

Rozporządzenie nowego komendanta korpusu, zalecające utrzymywanie jak najlepszych stosunków z ludnością cywilną, należy z uznaniem podkreślić. Należące już do tradycji dobre stosunki z wojskowymi, zadziwiająco jeszcze za czasów hr. Albrechta, doznają za czasów przejęcia owej poprzedniej komendatury czasowego zamienienia. Nie było wątpliwości, że nowy komendant korpusu, m. p. Bohm-Ermoli, zechnie kontynuować tradycję hr. Albrechta, co zresztą, jak w obopólnym interesie wojskości i ludności cywilnej.

„Żołte niedzielne”. Magistrat podjął do publicznej wiadomości, że w ostatnią niedzielę przed świętami Bożego Narodzenia, tj. dnia 17 grudnia hr. ora, w niedzielę, na którą przypada willa Bożego Narodzenia, tj. dnia 24 grudnia hr., wolno sprzedawać towary w przemysle handlowym od godz. 7 rano do 9 p. południa, zaś w dzień przeszedł w niedzielę od 13 do 23 w niedzielę, co dowolnie jest otwarcie sklepów handlowych od godz. 8 rano do godz. 9 wieczór, zaś sklepów se środkami opowinowalnym od 8 rano (sklepy a samymi wiktualiami od 7 rano) do godz. 10 wieczór. — W niedzielę dnia 31 grudnia hr. p. sprzedawców w przemysle handlowym ma się kończyć jak zwykle o godz. 11 przedpo.

Cholinki. Na Ryuku krakowskim u stóp kościoła N. M. Panny wyrósł gęsty las malarzowski i większych jodeł, które w przeciągu przyszłego tygodnia powędrują do mieszkań Krakowian, przetrącając się w słoneczne strzechy, wioząc anieliki, rumiane jabłuszka i zabawkę, a w wieczór wielkijszy aspląną jasnem światłem, budząc nastrojów świąteczny przy wstępie śpiewanych kolęd.

A cholinki tych, czekających na szaty godowe, wiele bardzo wiele. Z dalekich, swobodnych, otulonych się anem szynowym lasów przywędrowały na nas, rosły były ich gęstym obłokiem na Ryuku. Białe, małe i drobne, bogate, stały w gęstym i wyniosłe. A tyście wstępnie dać się dalej jak nim, przetrącając się z ciżkowatą, Co nas tak bardzo przyciąga?

Ze spraw miejskich. Sekcja składowa Rady na posiedzeniu wczorajsem uchwaliła wniosek w sprawie utworzenia etatowej posady urzędnika kancelaryjnego w M. domu katek, w sprawie zakupu 2 realności w Dz. XIX, w celu rozszerze-

nia Targowicy miejskiej, przyniesły kredyt dodatkowy na kupno gruntu w celu regulacji ul. R. w Dz. XI, przyjęły wniosek w sprawie pokrycia odszkodowania dla powiatu wielickiego z powodu wylączenia gmin Łudwinowa i Płaszowa. Poza porządkiem dziennym postanowiono, że ostatnie losowanie losów krakowskich odbędzie się w sali obrad Magistratu, (ul. Posaelska 1. 8, 1 p.).

Uruczyły wiozór ku czci Krasickiego, urządzony przez uczennice wyższego zakładu naukowego p. Strazyskiej, odbył się wełbec bardzo liczna grupa słuchaczy w sali tegoż zakładu. Na harowy program, przygotowany bardzo starannie, złożyły się oprócz słowa wstępnego wypowiedzianego przez p. Bor. i dwa poprawnie tudzież z przejęciem przez p. Niki i Kuhl. wypowiedzianych deklamacji, efektownie aranżowane obrazy z żywych osób, ilustrujące prolog do „Irydona”. Młodzieńcze przedstawicieli, ubrane w piękne kostiumy, ustawione z wielkim pocuciem piękna oraz obrazowymi wywołali zachwyty ogółu. Wznowił oklaskiwano gorąco pięknie oddającego lansiera przez komplet z czterech par w kostymach rokokowych, tudzież efektowny pas de quatre przez parę zgrabnych tancerzy niejednokrotnie przygotowanych i wyszkolonych przez nauczyciela tańców p. Witkaya.

Stronę muzyczną wieczoru reprezentowała wyśmienicie zdołana pianistka uczennica p. Lalewiczka p. Jakubowska, która z poetycznym wdziękiem oddawała „Etude d'adur” oraz „Impromptu” Chopina. — Tudzież doskonale zaśpiewały i doświadczone chórzystki, które pod kierunkiem doświadczonych podagogów-wokalistów p. St. Bursy zbierały rżnięte oklaski za poprawnie i efektownie oddane utwory na dwa i trzy głosy żeńskie przy akompaniamencie fortepianu. Wieczorek pozostał nader miłe wrażenie.

Z wystawy Sztuki kadełnic. Wydanie drugie Ilustrowanego katalogu już pojawiło się a druk. Na wystawę nadeszły w dalszym ciągu projekty polichromii kadełnic ornamentalnych w stylu Art Deco. Wśród nich, z powodu zwiększającej się liczby przedmiotów będzie wystawa od dnia dalszego oddzielnie rozdzielnie także wczoraj od 4 do 6 przy oświetleniu elektrycznym.

„Wyzwolenia” („Elektary”). W niedzielę 17 h. m. o godz. wpół do 8 wiecz. odbędzie się w lokalu wiktualnym (ul. Mikołajska 3) zwoływane sebranie członków Towarzystwa.

Kurs samarytański w Ambulatorium S. S. Ekono-mek rozpocznie się 10 stycznia. Wpisz przez grudzień przyjmują dr. Kieć, ul. Wolka 9. Z kadeł. Kadeł. „Strazy Polskiej”. W poniedziałek 18 h. m. odbędzie się wycieczka do drogiej fabryki p. Zielonowskiego na Grzegorzówkę staniczną kadeł. Kadeł. „Strazy Polskiej”. Punkt zbiorny w lokalu „Strazy Polskiej” Floryńska 1. I. p. o. godz. wpół do trzeciej. Goście miło widziani.

Znaczkę pocztową na T. S. L. Na skutek odejścia Zarządu głównego T. S. L. z prośbą o zbieranie użytych już znaczków pocztowych dla Towarzystwa, szanowna liczba osób, a w tym wiele p. m. flakietów, otworzył szpasz marek, które po spełnieniu przysługują na raz z góry 100 k. decyduje. — Zarząd Główny prosi o dalsze zbieranie znaczków, gdyż z tego źródła, przy odpowiedniej organizacji, możnaby osiągnąć znaczący dochód na cele oświatowe T. S. L.

Czekolada. T. S. L. Znana firma krakowska, fabryka czekolady p. A. Piaseckiego, chcąc przysporzyć funduszy T. S. L. epodatkowa osobny gatunek t. zw. czekoladę szkolną na rzecz Towarzystwa. Zarząd Główny T. S. L. podnosi z uznaniem to obywatelskie stanowisko p. Piaseckiego.

Otwarcie wystawy wstępnego prac członków Towarzystwa. W niedzielę 17 h. m. odbędzie się w własnym lokalu Towarzystwa (ul. Karmelicka 15) w niedzielę, dnia 17 h. m. o godz. 11 przedpołn. Wystawa otwarta otłd będzie oddzielnie od godz. 10 do 3. Wstęp dla obcych 20 halercy. Członkowie Tow. fot. amat. mają wstęp wolny.

W tw. młodszych cytry (ul. Floryńska 39) odbędzie się w niedzielę 17 h. m. wieczorek muzykalko-wokalny. Początek o godz. 7 wiecz.

Wyrośnię matka. Marya Zborowska, 47 letnia wdowa utolewła wczoraj, że w stanie mocno podłyłym w ul. Baszowej parzył, zaś 4 letnią dziewczynkę Zosię. Oburzeni ten przebiegłość smutku jedyną wyrośnię matkę do wabrnia dziecka z sobą, a jej samą oddali w ręce policyj.

Przejechał przez samochód. Jan Olszowski, wyrobnik z Półwila Zaleskiego, będąc wczoraj w stanie podłyłym wpadł pod koła przejeżdżającego n. Baszowej samochodu nr 157 i doznał licznych obrażeń. Zwożawane pogotowie przewiozło go do szpitala OO. Bonifratów.

Kradzież włósnów. Stanisław Rusk, 21 letni uczeń szkoły, rolniczej z Janowa z gub. lubelskiej, kradzież przodzący zwał na szkołę swą, przodzący z Maurycego Abrahamowicza, handlarza esterynych włósnów, włosa i sprzedawał ją fryzjermu. Politya wyśledziła złodziejkę i aresztowała ją wczoraj, osadzając w aresztach policyjnych.

Posiedzenie Rady m. podgórskiej odbędzie się dnia 18 h. m. o godz. 6-tyj w. Na porządku dziennym między innymi: Dokonanie obdrad nad budżetem na rok 1912 do czego potrzeba 1/2 Rady; Pożalenie Towarzystwa gimnastycznego „Sokół” o bezpłatne oddanie gruntu; Pismo Ekspozytury k. Dyrekcji budowy dróg wodnych o oddstąpienie gruntu pod dojazdy do nowego mostu (1/2 radnych) i sprawa szynkowa.

Z areny wiedeńskiej

Kalendarz parlamentarny. Poiedzenie Rady Izb posłów odbędzie się jeszcze prócz soboty w poniedziałek po południu, wtorek i środę. Jednak być może, że uda się zakończyć sesję już w wtorek.

Na dzisiejsze sobotnie posiedzenie przyjęto następujący porządek dzienny: 1) Dalejszy ciąg obrad nad sprawą kolejarzy, 2) pierwsze czytanie przedłożonych podatkowych, 3) sprawozdanie komisji drożyznianej.

Z Izby posłów.

Uchwalenie prawozorym budżetowego. — Rezolucja. — Hr. Słurich o dymisji szefa klubu.

Wiedeń. Na wczorajsem posiedzeniu Izby posłów w mniemaniu głosowania 276 głosami (przeciw 180) przyjęto w trzecim czytaniu prawozorym budżetowego na okres 6-tych miesięczny, węgdam wniosku komisji.

W sprawie rezolucji p. Malika, wzywającej rząd, by bezpośrednio przedłożył projekt zmiany przepisów o prawie małżeńskim p. M. H. wart ze względu na ważność sprawy zażądał mniemania głosowania. Rezolucję tę odrzuceno 198 głosami przeciw 177.

Przyjęto dalej rezolucję w sprawie ochrony rodzinnego przemysłu zapalek wobec zagr. i węgierskiej konkurencji, a to z powodu wejścia w życie zakazu zwożenia białego fosforu.

Prezydent gabinetu hr. Słurich odpowiedział na interpelację w sprawie ustąpienia hr. Conrada Hofstadtera. Zaznaczył, że dyskusja publicystyczna fałszywie tłumaczyła tę dymisję. Podstawy polityki zagranicznej, monachijskiej trwały także dziś bez zmiany dalej tak, jak je przedstawiał od szeregu lat kilkakrotnie minister spraw zagranicznych w delegacjach.

Moszę przy tej sposobności ponownie z całą stanowczością odepierać twierdzenie, jakoby w bardzo wpływowych kołach istniały pewne przeciw polityce tradycyjnej zwrocone prądy.

Wobec pragmatycznym jeszcze oświadczyć wobec wywodów interpelantów, w których brzmiał zdaje się obawa, jakoby nasz stosunek do innych państw europejskich był zamykany, z całą stanowczością, że sytuacja zagraniczna na razie nie wykazuje żadnych momentów, któreby zwały nas do zobowiązania ujawniania i nadal z całą stanowczością i z wskazaną logicznością czynu polityki monarcho- i państwowej do utrzymania pokoju (Okłaski).

Izba przelała następnie do obrad nad sprawozdaniem komisji ds. spraw urzędniczych o rezolucjach w sprawie kolejarzy.

Na końcu posiedzenia p. Breitner i Reitzner „potrzebowały się wiczyg machen” i wnieśli wnioski nagły w sprawie chełmskiej. Wniosek ten uzyskał regulaminowe poparcie i wobec tego przyszedł do obrady Izby — stanie się to jednak dopiero na wiosnę przyszłego roku, gdyż tyle jest wcześniejszych wniosków nagłych.

Telegramy „Nowin”.

Dyskusja chełmska w Dumie.

Petersburg. Dumna kontynuowała na nocnem posiedzeniu generalną dyskusję nad projektem chełmskim. — Zapiski do głosu 107 mówców. — Przemawiał kadet Rodziecz i członek Koła polskiego Nakoneczny.

Rus. Nakoneczny wskazał na to, że Polacy rozczarowali się na trzeciej Dumie. Autorzy projektu, którzy twierdzą, że Chełm jest rosyjski mogliby spokojnie Węgry znać za rosyjskie, gdyż tam żyje więcej Rosinów, jak w gubernii chełmskiej. Odrwanie Chełmszczyzny nawet w czasach największej reakcji odrzucały jako uzasadnione, a teraz ma to być, dzięki usławianom nacjonalistów, urzeczywistnione. — Projekt trzeciej Dumy ma na celu nie tylko Polaków rozszkakać, ale wyprzeć. Zakochyli słowami: Możecie nkm wyrwać jeszcze jeden nerw zyciowy, my mimo to nie przestaniemy żyć. Siła nowego narodu wszystko przetrwa.

Wojna włosko-turecka.

Konstantynopol. Z Malty telegrafują: Wczoraj udało się Turkom o 9 km od Bombi (Bombha o 50 km na wschód od Deray) wyprzeć Winchów o 4 km. w tył. Turcy stracili 124 zabitych, 29 rannych.

Z kroniki żałobnej. Matka Stanisława Sułkowskiego przełożona Zakonu SS Urszulanek w Krakowie, zmarła wczoraj. Przechywała długi czas w Petersburgu jako kierowniczka tamtejszego filii zakładu.

Takla Krakowa, obywatelka Krowodrzy, przeżywała lat 76 zmarła 16 h.

Posiedzenie sobotnie.

Wiedeń. Izba posłów kontynuuje dzisiaj dyskusję nad polepszeniem plac kolejarzy. — Przemawia p. Vojnar.

Wiedeń. Po p. Vojnarze przemawiał p. Kroy. Minister sprawiedliwości przedłożył projekt ustawy adwokackiej, notaryjalnej i ustawy o pisarzach pokatnych.

Sprawy urzędnicze. W komisji ds. spraw urzędniczych podczas dyskusji nad awansem czasowym s. m. Heindla oświadczył, że ponieważ pragmatyka służbowa przed 1 stycznia 1912 r. nie może się stać ustawą, rząd wraca do swego pierwotnego planu jednorazowego dodatku drożyznianej za pierwszą połowę 1912 roku.

Ustawa prasowa. Komisja prasowa uchwaliła wezwąć organizację dziennikarską, by w ciągu 4 tygodni zajęły stanowisko do projektu ustawy prasowej.

Reforma ustawy adwokackiej. Minister sprawiedliwości przedłożył w Izbie posłów projekt oryndacji adwokackiej i notaryjalnej.

Zmiany w ustawie wojskowej. Wiedeń. Na wczorajsem wspólnej Radzie ministrów, obradowano nad zmianami, jakie mają być poczynione w ustawie wojskowej, celem zapewnienia większej ilości podoficerów.

„N. Fr. Presse” donosi, że istnieje zamiar, aby już w marcu 1912 r. amenterowano większą ilość żołnierzy, aniżeli powstała na trzeciecent sekury. Nadwyżka ta będzie potrzebna w razie, gdyby do jesieni r. 1912 ustawy wojskowe zostały w obu parlamentach zatwierdzone.

O stanowisko geometrów cywilnych. — O dodatek drożyznany.

Wiedeń. W komisji dla funkcjonaryjnych państwowych p. Tonelli wnosił, aby dyskusję nad ustawą o geometrach ustanowić dla XI. rangi 2 lata służby, dla X. r. 3, dla IX. r. 6, dla VIII. r. 10 lat.

Sześć sekcji Gaietki oświadczył, że geometry są lepiej wykonywani w obecnej ustawie, albowiem ich osiągnięcia poborów VIII r. ustanowione lat 19 wbec 21 pierwotnie. Mowa ewentualnie jeszcze zgodzić się na dalsze polepszenie przy skróceniu terminu przejścia do XI. r. z 4 na 3 lata, na dalsze zmiany rząd się nie zgodzi.

P. Głocki oświadczył się za tem, aby urzędnicy i służba otrzymali 1 stycznia r. 1912 dodatkę drożyznany na trzeciecent sekury. Mowa winość też rezolucję, wzywającą rząd, aby komisji przedłożył bezwzględnie wykaz tych poborów, jakie urzędnicy pobierają z tytułu dodatków personalnych, służbowych, remuneracji i t. p. Na tem obrady przerwało.

Okrutne represje.

Rzym. W Trypolisie powieszono w środę jednego z najpoważniejszych mieszkańców arabskich, Achmeda ben Omara, który powiła Włochów przy wylądowaniu i złożył przysięgę na wierność. — Przed 14 dniami aresztowano go i znaleziono w jego domu mnóstwo broni i amunicji, oraz korespondencję z turecką komendą.

Radca prof. Stiller, dyrektor szpitala gminy izraelskiej w Budapeszcie pisze: We wszystkich wypadkach, w których potrzebujemy łagodnego, pewnego i nie szkodzącego żołnakiowi środka przeciwciepłoty, używalem od szeregu lat prawie wyłącznie naturalnej wody gorzkiej „Franciszka Józefa”.

Kancelaryja adwokata dra LANGRODA przesłaniona została na ulicę Karmelicką 1. 9. i. p. Nr. telefonu 517.

Choroby żółdka przybierają najrozmaitsze skłoty formy, szczególnie jeżeli się nie czyni w celu analitycznym należy niedopowiedzieć żółdowych. Przeciwnie takowym powstania są wazne miód w sprawie jakiegoś środka medycy. Szczęśliwie znakomite skutki osiągnęło z Ros. Hilsamem z apteki B. Fragnera z i. k. nadwornego dostawcy w Pradze, 2/8-III. Do nabycia we wszystkich aptekach.

Wiedeński Bank Związkowy

Kapitał akcyjny 130 milionów koron. — Fundusze rezerwowe 39 milionów koron.

Kantor wymiany z dniem 15-go lipca 1910 r. przeniesiony został do lokalu parterowego (Rynek główny, Linia A-B Nr. 44).

dziecinnia dla panienek do lat 16, dla chłopców do lat 14, kapturki, kapelusze, pończochy, skarpetki, bieliznę, trykotażę i całe wyprawki dla niemowląt poleca

FRANCISZEK MARTIN

Kraków, Rynek gł. 12

przyjmuje wkładki w rachunku bieżącym i na książeczki wkładowe.

Większe kwoty wypłaca bez wypowiedzenia. — Podatek rentowy opłaca Bank z własnych funduszy. Kupuje i sprzedaje wszelkie papiery wartościowe i waluty, przyjmując zlecenia na giełdy krajowe i zagraniczne pod najdogodniejszy warunkami.

Bank z własnych funduszy. Kupuje i sprzedaje wszelkie papiery wartościowe i waluty, przyjmując zlecenia na giełdy krajowe i zagraniczne pod najdogodniejszy warunkami.

Bank z własnych funduszy. Kupuje i sprzedaje wszelkie papiery wartościowe i waluty, przyjmując zlecenia na giełdy krajowe i zagraniczne pod najdogodniejszy warunkami.

Bank z własnych funduszy. Kupuje i sprzedaje wszelkie papiery wartościowe i waluty, przyjmując zlecenia na giełdy krajowe i zagraniczne pod najdogodniejszy warunkami.

Bank z własnych funduszy. Kupuje i sprzedaje wszelkie papiery wartościowe i waluty, przyjmując zlecenia na giełdy krajowe i zagraniczne pod najdogodniejszy warunkami.

Bank z własnych funduszy. Kupuje i sprzedaje wszelkie papiery wartościowe i waluty, przyjmując zlecenia na giełdy krajowe i zagraniczne pod najdogodniejszy warunkami.

